
Minneord

OSS IMELLOM

Psykiater og tidligere avdelingsoverlege Astrid Mengshoel døde etter et kort sykeleie 7. 3. 2011, noen uker før sin 75-årsdag. Hun var født i Vallset i Stange. Astrid mistet sin far tidlig og ble nok bevisst på at utdanning var den viktigste investeringen i en trygg fremtid. Etter folkeskolen syklet hun i to år 7 km hver vei til realskolen i Stange. På Hamar katedralskole valgte hun reallinjen med tanke på videre medisinstudier. I studietiden ble de 14 jentene, av totalt 100 studenter, en svært sammensveiset gjeng som holdt kontakten i alle år etterpå gjennom klubben Naalens hvile. Astrid giftet seg i 1962 med sin kjære Knut, og sammen fikk de fire barn.

Etter turnus arbeidet Astrid i flere år ved medisinsk avdeling ved sykehusene i Hamar og Elverum. Hun begynte i psykiatrien ved Sanderud sykehus i 1979, og arbeidet her frem til 2005, med unntak av ett år ved psykiatrisk klinikk på Vinderen. Astrid ble avdelingsoverlege ved akutt- og allmennpsykiatrisk avdeling fra 1988 og ledet denne avdelingen gjennom ti år. Senere gikk hun over i alderspsykiatrien der hun med iver bl.a. innførte gruppepsykoterapi for eldre.

Astrid var genuint opptatt av å hjelpe og forstå pasientene, og innprentet sine underordnede at alle skulle møtes med den samme respekt og omtanke. Hun hadde lite til overs for snobberi og kokettering med sosial status

Astrid ga oppmuntring og støtte når det var nødvendig. Samtidig kunne hun være myndig, men alltid med smilet på lur og glimt i øyet. Hun var preget av autenticitet og oppriktighet. Astrid ga sine underordnede stor frihet, hun var nysgjerrig og ønsket å ta i bruk nye behandlingsmetoder. Hun bidro sterkt til opprettelsen av en egen gruppepsykoterapeutisk dagenhet ved sykehuset og deltok selv i utdanningsprogrammet ved Institutt for gruppeanalyse. Hun la forholdene til rette for at kolleger kunne delta på videre- og etterutdanning og hadde ambisjoner på vegne av faget, sykehuset og oss kolleger.

Astrid blomstret på Sanderud. Her kunne hun føre an i faglige diskusjoner eller spøke med kolleger på en godmodig måte. Hun var en svært viktig miljøskaper ved sykehuset. Alle var på fornavn med Astrid og hun var med på å skape en kollegial kultur tuftet på åpenhet, direktet og menneskelig varme.

Familien var svært viktig for Astrid og hun fortalte gjerne stolt om sine barn til oss kolleger. Våre tanker går til dem og til resten av familien som har mistet en av sine nærmeste.

Vi minnes Astrid i takknemlighet.

På vegne av kolleger

Publisert: 17. juni 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0614

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.